

Θαυμαστή εμφάνιση κηλίδων αίματος στον τόπο που μοναχοί σφαγιάστηκαν από τους Τούρκους μετά τη μάχη με τον Γεωργάκη Ολύμπιο (Μ. Σέκου,1821).

Η Μονή Σέκου βρίσκεται στην Β.Α.Ρουμανία.Εκεί κατέφυγε μετά την αποτυχία του κινήματος των παραδουνάβιων χωρών ο Γεωργάκης Ολύμπιος και ο Ιωάννης Φαρμάκης με 380 αγωνιστές.Η Μονή Σέκου η οποία είναι χτισμένη σαν ένα μεσαιωνικό κάστρο πρόσφερε ασφάλεια. Οι Τούρκοι προσπάθησαν με διάφορους τρόπους να μπουν στο μοναστήρι αλλά δεν τα κατάφεραν. Έκαψαν το ξύλινο εκκλησάκι του Αϊ Νικολάου για να καταλάβουν τα τείχη, αλλά τίποτα.Στις

8-9 Σεπτεμβρίου 1821 οι Τούρκοι κάνουν νέα επίθεση και τους ζητούν να παραδοθούν.Ο Γεωργάκης Ολύμπιος με 11 συντρόφους αποσύρθηκε στο κωδωνοστάσιο,έβαλαν φωτιά στην μπαρουταποθήκη και ανατινάχτηκαν Μετά από πολλές μέρες μεγάλης αντίστασης οι Τούρκοι υποσχέθηκαν ότι αν ανοίξουν τις πόρτες δεν θα πειράξουν κανένα από τους διαβιούντες εκεί.Ο Φαρμάκης,με την παρέμβαση του προξένου της Αυστρίας συνθηκολόγησε. Τη στιγμή όμως που κάποιος άνοιξε τις μεγάλες πόρτες του μοναστηριού, οι μοναχοί βρέθηκαν στο έλεος των Τούρκων.Τους αιχμαλώτους τους σκότωσαν όλους. Ένα μέρος των μοναχών κατάφερε να φύγει στο δάσος , 24 όμως από αυτούς πέθαναν σαν μάρτυρες . Τους οχτώ από αυτούς τους σκότωσαν στην εκκλησία . Οι ταπεινές και αθώες μορφές των μοναχών δεν άγγιξαν τους απίστευτους.

Κατέστρεψαν την αγιογραφία της εκκλησίας,γκρέμισαν το μεγάλο πολυέλαιο και φεύγοντας ένας Τούρκος χάραξε την εικόνα της Παναγίας με το γιαταγάνι, μη γνωρίζοντας ότι είναι θαυματουργή, και φθάνοντας στη πύλη της μονής έπεσε νεκρός. Στην εικόνα διατηρείται ακόμη το σημάδι από το γιαταγάνι στη μορφή της Παναγίας.

Τα σπαθιά των Τούρκων όμως διψούσαν για αίμα. Μπροστά στο καθολικό της μονής αποκεφάλισαν κάποιους μοναχούς που προσπάθησαν να φύγουν στο δάσος ενώ κοντά στο κελάρι αποκεφάλισαν τους τελευταίους μοναχούς που προσπάθησαν να κρυφτούν εκεί.Κοντά στα δύο παρεκκλήσια της μονής ,στη Κοίμηση της Θεοτόκου και στον Άγιο Νικόλαο κατεβαίνοντας τα σκαλιά βλέπεις το μέρος που μαρτύρησαν οι μοναχοί της μονής Σέκου,το 1821. Αυτό το μέρος το ήξερα από τους γέροντες της μονής και αυτοί με τη σειρά τους από τους πιο παλιούς γέροντες.

Ο ακαδημαϊκός Βιρτζιλ Κιντεα σε μια εργασία του το 1972 για το «Παλιό ρουμανικό βιβλίο»αναφέρει μια εργασία της μοναχής Ολυμπιάδας,ηγουμένης της Μονής Βαράτεκ,η οποία αναφέρει τα ονόματα των μοναχών:

Αρχ.Βασίλειος,Γαβριήλ μοναχός,Κάλιστρος μοναχός,Παμβώ μοναχός,Νεόφυτος μοναχός,Πρόκλος μοναχός,Παντελεήμων μοναχός,Παχώμιος μοναχός,Ανατόλιος μοναχός,Ονήσιμος μοναχός,Δαλμάτος μοναχός,Ιερεμίας μοναχός,Θωμάς μοναχός,Ιωάσαφ μοναχός,Πατρίκιος μοναχός,Γεδεών μοναχός,Βενιαμίν,μοναχός,Θεόδοτος μοναχός,Ιωνάς μοναχός και οι δόκιμοι Ιωάννης,Δημήτριος,Ιωάννης,Βασίλειος και Χατζη Ιωάννης

Είχα ακούσει από τους παλαιότερους ότι μέχρι τις μέρες μας,στον τόπο που μαρτύρησαν οι μοναχοί εμφανίζονται κηλίδες αίματος.Μόνο το είχα ακούσει.Αλλά,θαύμα,το είδα κι εγώ!Την ημέρα εκείνη ξεναγούσα ένα γκρουπ.

Ήξερα ότι το μέρος εκείνο είναι ευλογημένο,αλλά δεν περίμενα ότι τη στιγμή εκείνη θα έκλαιγαν

οι μάρτυρες και μάλιστα με κηλίδες αίματος... Όχι γιατί δεν έχουν γιατί να κλάψουν, αλλά για την αναξιότητα μας να βλέπουμε τέτοια θαυμαστά γεγονότα.

Γονατίσαμε όλοι και κάναμε το σημείο του σταυρού. Δεν μπορώ να περιγράψω την ανατριχίλα που νοιώσαμε.

Μετά από εκείνη την ημέρα οι κηλίδες αίματος παρέμειναν για λίγο καιρό στο χώμα, μέχρι που εξαφανίστηκαν. Μετά εμφανίστηκαν πάλι και με βροχές μεγάλες και με καλό καιρό.

Σήμερα αυτό το μέρος είναι περιφραγμένο. Ένας ξύλινος σταυρός έχει υψωθεί σ' αυτό το σημείο και από όπου ο Χριστός ατενίζει καθημερινά αυτούς που αναπαύονται εκεί, αλλά και αυτούς που έρχονται να προσκυνήσουν.

μετάφραση-επιμέλεια/www.proskynitis.blogspot.com

ιεροδιακόνου Hrisostom Filipescu/Lumea Credintei

<http://apantaortodoxias.blogspot.com/2011/03/1821.html>